

скърбъ и прч. Такыва сж: *Ахъ! охъ!  
оле! оле! бей!, о! хей! хж! хой!  
уфъ! на! ето! ха-ха-ха! хо-хо-хо!  
хай-ди-ди! их-хо!* и прч.

### Упраж. 38.

(Ученикъ-тъ ще подчертае колко-то междумѣтія  
ще срѣщне).

Ахъ! жалъ ми е пріятелю! Ето единъ зло-  
щастенъ сынъ! Охъ! ударихъ ся. Оле! Боже  
горкана! Хой ви вази мои дружина! О! кол-  
ко сме злощастни! Уфъ! тяжко ми е! Хж!...  
знайж—дойде ми на умъ. На! ето какво ста-  
нѣ. Ей! дѣ сж стары-ты врѣмена! Тяжко и горко  
на оногова, кой-то не сж покае за грѣхове-ты  
си! Е! доста сме сѣдѣли, хайдѣ да си ходимъ.

### Примѣръ за расчленяваніе

*десять-тъ вида рѣчи на слово-то.*

Единъ народъ, лишенъ отъ народно чюство, е  
недостоеенъ за славъ и уваженіе. Ако искашь да  
имашъ всякогы честь между хора-та, отнасяй  
ся честно и учтиво. Ахъ! колко ми е жалъ

Единъ. им. пр. чис. кол. мѣж. Ед. Им. усѣч  
оконч. скл. 1-во.